

Namnet ack. **kana** ingår i ortn. fsv. *Kanathorp* i Smål., som förmodligen ock varit det fsv. namnet på Kantorp, Sköldinge sn, Sö.

Översättning: Ingjald och -ulv reste denna sten efter Kane, son till Gunne.

70. Hedenlunda, Vadsbro sn, Oppunda hd.

Pl. 38.

Litteratur: L. 900; D 8vo 56; L. Hallman, Blacksta och Wassbro socknar 1748 och 1759, utg. av S. Wallin, Sthm 1917, s. 34, teckn.

Om runstenens historia meddelas i D 8vo 56 följande: »Stenen, hvilken fordom lærer stått i skogen norr om Hedenlunda vid vägen till Flens socken, har i medlet af 1700-talet blifvit störtad och lagd till trädgårdstrappa vid gården, och när han några år därefter skulle åter föras till sitt gamla ställe, »så slogo honom vårdslösa händer midt i tu». För flera år sedan var det öfre stycket af honom inlagdt i en trädgårdsmur och finnes nu rest å en liten kulle i parken. Det nedre och mindre stycket är förkommet. En i orten befintlig gammal teckning deraf (gjord af Lars Hallman) har blifvit fogad till min ritning af det återstående större stycket, så att inskriften nu framträder hel.»

Ämnet är granit, höjden 1,40 m, bredden vid foten 63 cm, vid toppen, tangerande nedre slinglinjen, 50 cm, slingans bredd 11 cm.

I 1—11 **kitilhaufpi** funnos 1—5 på det förkomna mindre stycket, 6—7 äro dolda under jorden. I 27—36 **raistu stin** finnes blott nedre delen av **tu** och **in**. Av 50—55 **brupur** äro 50—52 **bru** nästan dolda av jorden, 53—55 **pur** liksom på mittytan 56—58 **sin** hava funnits på det förlorade mindre stycket.

Med tillsats av det mindre styckets runor inom [] ävensom övriga felande efter D 8vo 56 är inskriften följande:

[**kitil**]**haufpi** : **auk** : **stinktil** : **pair** : **raistu stin**[:] **pansi** : **at** : **sikitl** : **bru**[**pur**] På stenens mittyta nedifrån: [**sin**] **sinalr** : **sunr** : **ulauf**r .

I 59—64 **sinalr** utgör enligt Bugge, *Runverser* s. 367 omställning för **snialr** med **i** utelämnat framför **r**, liksom i **sunr**, och **a** framför **r** i **ulauf**r, vilka tre ord utgöra förkortad ristning för **snialir**, **sunir**, **ulaufar**, gen. sg. av kvinnonamnet Olov. Troligen beror väl därför på sådan även saknaden av ett **i** uti **stinktil**, **sikitl**, i vilka ljudet ock kunde tänkas saknas i uttalet.

Översättning: Kättilhövde och Stenkättil de reste denna sten efter Sigkättil, sin broder, raska söner till Olov.

71. Hansta, Västra Vingåkers sn, Oppunda hd.

Pl. 38.

Runstenen anträffades 1898 vid Hansta bredvid stora landsvägen i sankmark vid lertag. Den låg utan grund, och man tänkte lägga den till brotrumma, då ristningen upptäcktes och stenen fördes till Kesäter och restes i parkens nordöstra del men upp och ned.

Ämnet är gråsten, höjden efter högra sidan 2,55 m, bredden vid toppen, som nu är fot, 84 cm, slingans bredd 12—15 cm. Den ursprungliga foten löper ut i en spets.